

Preek zondag 6 maart Laetare

Lieve gemeente

het is vandaag zondag Laetare, verheug u
dus laten we beginnen met goed nieuws.
Gerard Joling heeft sinds kort een online te volgen reality soap.
Een zogenaamde vlog.
Met zijn telefoon filmt hij zijn leven, en jij mag meekijken.
Gerard neemt je mee de sportschool in,
of je ziet hem thuis op de bank in een oude trui,
want zo verklaarde hij, 'ik loop niet alleen maar in glitterpakken rond.'
En verder: 'ja, mensen weten toch al alles van me,
dus dit kon er ook nog wel bij.'

Vloggen is een nieuwe rage,
alhoewel: het is alweer aan paar jaar oud,
dus wat is precies nieuw in dit verband.
Niet alleen Gerard doet het.
Het virus waart ook al rond op de basisschool van mijn dochter.
Dat gaat ongeveer zo.
Bij de gymzaal staat een meisje,
ze houdt haar telefoon of de Ipad van mama schuin in de lucht
en dan zegt ze quasi nonchalant
hoi allemaal ik ben lisa
ik sta hier voor de gymzaal
ik heb er echt megaveel zin in
want vandaag is de grote uitvoering
echt superchill doei.

Vloggen is de zoveelste stap
in de ontwikkeling dat mensen online
steeds meer van zichzelf willen laten zien.
Steeds meer van de binnenwereld wordt gedeeld met de buitenwereld.
De scheiding tussen jezelf in je prive-momenten
en dat wat anderen in de buitenwereld van je zien
wordt steeds dunner.
De vraag is: wat doet zoiets met je binnenwereld,
als je steeds meer daarvan online deelt met anderen?

Kort geleden onderzocht Tim den Besten,
televisiemaker voor de VPRO, die vraag

in een vrij bizar experiment, *Superstream me*.
Hij en een collega filmde zichzelf drie weken lang non-stop.
Nooit ging de camera uit.
Beide heren reageerden er heel verschillend op,
maar ze hadden gemeen dat ze beiden
extreem last van angstgevoelens kregen.

Blijkbaar gaat dat dus niet,
jezelf helemaal overgeven aan anderen.
Je hebt een eigen ruimte nodig
die niet van anderen is,
waarin je alleen bent.
Een plaats waarin niet het oog van de ander bepaalt
wie jij bent, wat je zou moeten doen.

Die dynamiek van iets van jezelf uitdelen
en alleen zijn
zit ook heel diep in de verhalen over Jezus.
Hij krijgt als een soort guru
een enorme horde volgers achter zich aan.
Hij zou het vermoedelijk als twitteraar of vlogger goed gedaan hebben.
En al die mensen moeten wat van hem.
Ze willen zijn verhalen,
zijn wijsheid,
zijn aanraking,
zijn helende kracht.
Hij stelt zich geheel beschikbaar.
Hij deelt uit.
En alsof dat allemaal niet genoeg is,
aan het einde van een lange werkdag
wijken ze niet van hem.
Of hij ze te eten kan geven.
En ook dat doet hij.
5 broden en 2 vissen, genoeg voor 5000.

En dan trekt hij zich terug.
Uit angst voor die menigte die hij zojuist heeft gevoed.
Die hij alles heeft gegeven, onderwijs, heling, voedsel.
Geen angst dus voor Farizeeën, of voor de Romeinen.
Nee, angst voor zijn eigen volgers.
En die angst bestaat hierin,
dat zij hem – met geweld – tot koning willen kronen.

En dat was nou precies niet de bedoeling.
Niet het zoveelste regime, de zoveelste tiran wil hij worden.
Hij komt een rijk stichten waarin de grenzen wegvallen,
en waar brood is voor allen.
Zijn volgers gaan met hem op de loop.
Jezus dreigt onderdeel van de waan van de dag te worden.
Een nieuwe ster aan het firmament.

In plaats van dat hij het zich laat aanleunen,
deze makkelijke kans op roem en succes en macht,
trekt hij zich terug.
Alleen. Op de berg.
Hij weigert zijn identiteit door zijn volgers te laten bepalen.

Wat Tim den Besten in zijn *Superstream*-experiment ontdekte,
waar misschien Gerard Joling ook nog achter gaat komen:
er is een kern in jezelf die je dient te beschermen
tegen het beeld dat anderen van je vormen.
Tegen de verwachtingen van anderen.
En of je nu vlogt of blogt of twittert of facebookt,
of dat je in het geheel geen online identiteit hebt,
iedereen heeft te maken met een beeld dat anderen van je maken.
En zomaar kan het gebeuren dat dat beeld niet strookt
met je eigen kern, met je essentie.
Het kan heel gemakkelijk zijn om je wel door dat beeld van anderen te laten
bepalen.
Zeker als dat een positief beeld is.
Het kan je ook neerdrukken,
als het beeld dat anderen van je hebben negatiever is.

Jij bent de enige die dat kan, je kern vinden.
Dat lukt pas als je ook echt alleen bent,
en je geen afleiding zoekt.
Met jezelf, zonder het lawaai, de noise van elke dag.
Ik vind dat zelf een enorme uitdaging, elke dag weer.

Er zijn plekken waar het goed voelt om alleen te zijn,
en plekken waar het bedreigend is.
Een pikzwart bos in je eentje,
donkere steegjes 's avonds in de stad.
Jezus zoekt het op een berg.
Beeldtaal voor de plaats waar God woont.

Ik lees dat zo.

Zoeken naar jezelf is altijd ook een zoeken naar God - of hoe dat heet.

En zoeken naar God is een zoektocht naar jezelf.

Op een geheimenisvolle manier hebben wij deel aan God.

Ik wens je ruimte toe, en stilte.

Dat je er bent, alleen, en dat dat goed is.